VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 28. janvārī*

ELVGF — Garantiju nodaļa — ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Neliela izmēra zemes gabalu pārbaude — Pierādījuma par būtiskām un pamatotām šaubām neesamība — Pārbaudēs uz vietas iegūto rezultātu ekstrapolēšana

Lieta T-667/14

Slovēnijas Republika, ko pārstāv *L. Bembič*, pārstāvis,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Rous Demiri* un *D. Triantafyllou*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/458/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 205, 62. lpp.), ciktāl ar to ir izslēgti noteikti Slovēnijas Republikas izdevumi.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Ditrihs [*A. Dittrich*] (referents), tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] un V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*],

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 21. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 No 2011. gada 3. līdz 7. oktobrim Eiropas Komisija veica pārbaudi Slovēnijā atbilstoši Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.) 37. panta 1. punktam. Šīs pārbaudes galvenais mērķis bija novērtēt tiešā atbalsta shēmu piemērošanu 2009.–2011. gadā, kas atbilda 2010.–2012. finanšu gadam.

2 Ar 2011. gada 21. novembra vēstuli Komisija nosūtīja Slovēnijas Republikai savus pārbaudes rezultātus atbilstoši Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 90. lpp.), 11. panta 1. punkta pirmajai daļai. Tā uzskatīja, ka izdevumi nav veikti, ievērojot Eiropas Savienības tiesības.

3 Slovēnijas Republika atbildēja uz Komisijas apsvērumiem ar 2012. gada 20. janvāra vēstuli.

4 2013. gada 22. maija vēstulē Komisija aicināja Slovēnijas iestādes uz divpusēju sanāksmi atbilstoši Regulas Nr. 885/2006 11. panta 1. punkta trešajai daļai. Pēc tam, kad Slovēnijas Republika 2013. gada 5. jūnijā Komisijai paziņoja papildus informāciju, 2013. gada 12. jūnijā notika divpusējā sanāksme.

5 Ar 2013. gada 16. jūlija vēstuli Komisija Slovēnijas iestādēm nosūtīja divpusējās sanāksmes protokolu un sanāksmē lūgtās papildus informācijas sarakstu atbilstoši Regulas Nr. 885/2006 11. panta 2. punkta pirmajai daļai. Slovēnijas Republika uz to atbildēja ar 2013. gada 16. septembra vēstuli.

6 2014. gada 3. janvāra vēstulē Komisija paziņoja Slovēnijas Republikai oficiālos secinājumus atbilstoši Regulas Nr. 885/2006 11. panta 2. punkta trešajai daļai. Šajā paziņojumā tā saglabāja savu nostāju, saskaņā ar kuru Slovēnijas sniegtais atbalsts par platībām 2009.–2011. pieteikuma gadā neatbilda Savienības noteikumiem. Tādējādi Komisija piedāvāja no Savienības finansējuma izslēgt summu EUR 347 661,10 apmērā. Konkrētāk, Komisija konstatēja:

— trūkumus mazo zemes gabalu pārbaudē saistībā ar lauksaimniecības zemes gabalu definīcijas ievērošanu, attiecībā uz kurām tika paziņots par vienotas likmes korekciju 5 % apmērā tiešajiem maksājumiem 2010. finanšu gadā EUR 85 780,08 apmērā, 2011. finanšu gadā EUR 115 956,46 apmērā un 2012. finanšu gadā EUR 131 269,23 apmērā;

— ka pārbaužu rezultāti netika ekstrapolēti, ja atšķirība, attiecībā uz kuru tika paziņots par precīzu tiešo maksājumu korekciju 2010. finanšu gadā EUR 1 771,90 apmērā, 2011. finanšu gadā EUR 6 376,67 apmērā un 2012. finanšu gadā EUR 6 506,76 apmērā, bija mazāka par 3 %.

7 Ar 2014. gada 13. februāra vēstuli Slovēnijas Republikas iestādes iesniedza pieteikumu par procedūras uzsākšanu saskaņošanas struktūrā atbilstoši Regulas Nr. 885/2006 16. pantam. 2014. gada 25. martā saskaņošanas struktūra šo pieteikumu noraidīja kā nepieņemamu.

8 Komisija saglabāja savu nostāju, pamatojoties uz kopsavilkuma ziņojumā par grāmatojumu noskaidrošanas ietvaros veikto pārbaužu rezultātiem uzskaitītajiem iemesliem (turpmāk tekstā – "kopsavilkuma ziņojums").

9 Ar 2014. gada 9. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/458/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu

(ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 205, 62. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), Komisija attiecīgos izdevumus izslēdza no Savienības finansējuma, jo tie neatbilda Savienības noteikumiem.

Tiesvedība un lietas dalībnieku secinājumi

10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 12. septembrī, Slovēnijas Republika cēla šo prasību.

11 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (piektā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

12 Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa aicināja Slovēnijas Republiku iesniegt vienu dokumentu. Slovēnijas Republika šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

13 Vispārējā tiesa 2015. gada 21. oktobra tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem. Šīs tiesas sēdes laikā lietas dalībnieki iesniedza dažus fotoattēlus, kuri tika pievienoti lietas materiāliem. Atbilstoši Reglamenta 85. panta 4. punktam priekšsēdētājs lietas dalībniekiem deva iespēju paust nostāju par šiem pierādījumiem.

14 Slovēnijas Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl attiecībā uz [Slovēnijas Republiku] ar šo lēmumu no Savienības finansējuma tiek izslēgta summa EUR 347 661,10 apmērā, kas atbilst saistībā ar 2010.–2012. finanšu gadu paziņotajiem izdevumiem;

— pakārtoti apstiprināt vienotas likmes korekciju 5 % apmērā tiešajiem maksājumiem sakarā ar trūkumiem mazo zemes gabalu pārbaudē vienīgi attiecībā uz summu EUR 172 876,39 apmērā, kas atbilst saistībā ar 2010.–2012. finanšu gadu paziņotajiem izdevumiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par tiesas sēdē iesniegto pierādījumu pieņemamību

16 Tā kā lietas dalībnieku fotoattēlu formātā iesniegtie pierādījumi tika iesniegtie vienīgi mutvārdu procesa stadijā, nesniedzot nekādu šīs kavēšanās pamatojumu, atbilstoši Reglamenta 85. panta 3. punktam tie ir noraidāmi kā nepieņemami.

Par lietas būtību

17 Savas prasības pamatojumam Slovēnijas Republika izvirza divus pamatus. Pirmais pamats par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatojuma nepietiekamību un tiesiskuma principa pārkāpumu attiecas uz mazo zemes gabalu pārbaudi saistībā ar lauksaimniecības zemes gabalu definēšanu. Otrais pamats par zemes gabalu paraugu uzmērīšanu un pārbaudēs uz vietas iegūto rezultātu ekstrapolēšanu ir saistīts ar pamatojuma nepietiekamību un tiesiskuma principa pārkāpumu.

Par pirmo pamatu par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatojuma nepietiekamību un tiesiskuma principa pārkāpumu, kas attiecas uz mazo zemes gabalu pārbaudi

18 Slovēnijas Republika norāda, ka Komisija, piemērojot finanšu korekciju tādēļ, ka Slovēnijas Republikai nebija efektīva minimālās atbalsttiesīgās platības pārbaudes sistēma, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī tiesiskuma principu. Slovēnijā esot liels skaits nogāžu un krasta platību un lauksaimnieki vienmēr esot kultivējuši katru zemes gabalu, lai cik mazs arī tas būtu. Savienības tiesību normās neesot paredzēti ierobežojumi lauksaimniecības zemju formām un samazināšanai, un strīdus platības, kas konstatētas attiecīgās pārbaudes laikā, atbilstot visiem lauksaimniecības zemes gabalu definīcijas nosacījumiem. Turklāt šīs platības neesot izveidotas mākslīgi, lai atbilstu nosacījumiem maksājumu atbalsta shēmu ietvaros saņemšanai. Slovēnijas Republikas ieskatā, tā ir pierādījusi, ka visas platības, kuras noteikti nav atbalsttiesīgas, esot tikušas svītrotas no kopējās deklarētās platības un ka attiecīgā Slovēnijas zemes gabalu sistēma nodrošinot platību atjaunināšanas un kontroles sistēmas efektivitāti. Komisija savu pārbaužu laikā neesot atradusi nevienu konkrētu apgalvotā pārkāpuma pierādījumu.

19 Kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktā Komisija norādīja, ka Slovēnijas sistēmā lauksaimniekiem esot atļauts zemes gabalu deklarācijā iekļaut garas un šauras pļavu platības, kuras esot galvenokārt aramzemju ietvertas, kā rezultātā lauksaimniecības uzņēmumu zemes gabalu grafiskās platības kļuva par atbalsttiesīgām. Saskaņā ar ziņojumu šis apstāklis varēja radīt neprecizitātes mērījumos un tādējādi to zemes gabalu vērā ņemšanu, kuri nesasniedza minimālo platību, kas lauksaimniecības zemes gabalam bija jāsasniedz, proti, Slovēnijā – 0,1 hektārs, atbilstoši Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.), 14. panta 4. punktam un Komisijas 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV L 316, 65. lpp.), 13. panta 9. punktam. Lai raksturotu grafiskā lauksaimniecības zemes gabala mākslīgo formu, Komisija atsaucās uz zemes gabalu Nr. 127810 ar nosaukumu "Medja" (turpmāk tekstā – "zemes gabals *Medja*"). Turklāt tā norādīja, ka grūtības neradīja paši nelielie zemes gabali, bet gan to lauksaimnieku identificēšanai izmantotās procedūras nepiemērotais raksturs, kuri savā deklarācijā ir iekļāvuši zemes gabalus, lai panāktu, ka prasīto platību nesasniedzoši zemes gabali kļūtu atbalsttiesīgi. Atbilstoši kopsavilkuma ziņojumam, ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.), 30. pantā ietvertās prasības un nepastāvot piemērotai pārbaudes sistēmai, lai atrastu un svītrotu minētos lauksaimniecības zemes gabalus, Komisija konstatēja, ka pastāv risks attiecīgajiem lauksaimniecības fondiem. Visbeidzot kopsavilkuma ziņojuma 12.9.3. punktā Komisija ir uzskatījusi,

ka, tā kā Slovēnijas iestādes nav pierādījušas savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru garas un šauras platības pastāvot vienīgi pastāvīgās ganībās, visi grafiskie lauksaimniecības zemes gabali, kuru platība ir no 0,10 hektāra līdz 0,15 hektāram, rada risku.

20 Jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 1. punktu, ja Komisija konstatē, ka šīs regulas 3. panta 1. punktā paredzētie Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un šīs pašas regulas 4. pantā paredzētie Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības noteikumiem, tā pieņem lēmumu par to, kādas summas nav jāatmaksā no Savienības finansējuma. Saskaņā ar Regulas Nr. 1290/2005 38. panta 2. punktu Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļas izdevumi, kas nav saistīti ar lauku attīstību, ko dalībvalstis veiks no 2006. gada 16. oktobra, reglamentē šīs regulas noteikumi.

21 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no Eiropas lauksaimniecības fondiem finansē tikai intervences, kas ir veiktas atbilstoši Savienības regulējumam lauksaimniecības tirgus kopīgās organizācijas ietvaros (spriedumi, 2005. gada 24. februāris, Grieķija/Komisija, C-300/02, Krājums, EU:C:2005:103, 32. punkts, un Polija/Komisija2013. gada 27. februāris, , T-241/10, EU:T:2013:96, 20. punkts).

22 Turklāt Komisijai, lai pierādītu lauksaimniecības tirgus kopīgās organizācijas noteikumu pārkāpuma esamību, pienākums ir nevis izsmeļoši pierādīt, ka valsts iestādes nav veikušas pietiekami daudz pārbaužu vai ka tās ir sniegušas nepareizus datus, bet gan – ka pastāv nopietnas un pamatotas šaubas attiecībā uz šīm pārbaudēm vai šiem datiem. Šis Komisijas pierādīšanas prasības atvieglojums ir izskaidrojams ar faktu, ka dalībvalsts atrodas visizdevīgākajā situācijā, lai apkopotu un pārbaudītu Eiropas Lauksaimniecības fondu grāmatojumu noskaidrošanai vajadzīgo informāciju, un tai līdz ar to ir jāsniedz detalizēti un pilnīgi pierādījumi par to, ka kontroles vai skaitļi ir ticami, un attiecīgā gadījumā, ka Komisijas apgalvojumi ir kļūdaini (skat. spriedumus Grieķija/Komisija, minēts 21. punktā, EU:C:2005:103, 33.–36. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2011. gada 12. jūlijs, Slovēnija/Komisija, T-197/09, EU:T:2011:348, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Savukārt attiecīgā dalībvalsts var apstrīdēt Komisijas konstatēto tikai tad, ja tā pamato savus apgalvojumus ar pierādījumiem par ticamas un operatīvas kontroles sistēmas pastāvēšanu. Tāpēc, ja dalībvalstij neizdodas pierādīt, ka Komisijas konstatējumi ir nepareizi, šie konstatējumi var būt pamats nopietnām šaubām par to, vai ir veikti atbilstoši un efektīvi pārraudzības un kontroles pasākumi (skat. spriedumus, 1999. gada 28. oktobris, Itālija/Komisija, C-253/97, Krājums, EU:C:1999:527, 7. punkts un tajā minētā judikatūra, un Slovēnija/Komisija, minēts 22. punktā, EU:T:2011:348, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Pretēji tam, ko apgalvo Slovēnijas Republika, lai piemērotu finanšu korekciju, netiek prasīts, lai tiktu konstatēta būtiska bezdarbība skaidri formulēto Savienības noteikumu piemērošanā. Ir taisnība, ka saskaņā ar Pamatnostādņu vienotas likmes finanšu korekciju piemērošanai, kas ir noteiktas Komisijas 1997. gada 23. decembra dokumenta Nr. VI/5330/97 "Pamatnostādnes attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros" (turpmāk tekstā – "dokuments Nr. VI/5330/97") 2. pielikumā, vienotas likmes finanšu korekcijas priekšnoteikums ir būtiskas bezdarbības skaidri formulēto Savienības noteikumu piemērošanā esamība. Tomēr, kā jau ir ticis nospriests, pierādīšanas pienākuma definīcija judikatūrā, kas minēta iepriekš 22. un 23. punktā, ar šo dokumentā Nr. VI/5330/97 paredzēto nosacījumu netiek ietekmēta, jo, pirmkārt, minētais nosacījums ir skatāms tā kontekstā un, otrkārt, šī judikatūrā sniegtā definīcija, pieņemot dokumentu Nr. VI/5330/97, ir saglabāta (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 25. jūlijs, Beļģija/Komisija, T-221/04, EU:C:2006:223, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Izskatāmajā lietā no kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punkta izriet, ka konstatējuma par trūkumu mazo zemes gabalu pārbaudēs saistībā ar lauksaimniecības zemes gabalu definīcijas ievērošanu esamību, pamatojumā Komisija ir balstījusies uz zemes gabala *Medja*, kuram Komisijas ieskatā bija mākslīga forma, pārbaudes rezultātiem. Pēdējā minētā uzskata, ka pļavas platība, kas deklarēta 0,12 hektāra

platībā, ietvēra aptuveni 50 metru garu un mazāk par 1,9 metriem platu zemes joslu. Pateicoties šai zemes joslai, šis zemes gabals bija atbalsttiesīgs, kas tā nebūtu bijis gadījumā, ja zemes josla nebūtu ņemta vērā. Turklāt daļa šīs platības, proti, 0,02 hektārs, esot bijusi lauksaimniecības ražošanā neizmantota, nātrēm un krūmiem klāta nogāze. Atbilstoši kopsavilkuma ziņojumam šīs daļas svītrošana arī būtu varējusi izraisīt šī lauksaimniecības zemes gabala noraidīšanu pilnībā, jo nebūtu sasniegta lauksaimniecības zemes gabala minimālā platība, kā to atbilstoši Regulas Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktam ir definējusi Slovēnijas Republika.

26 Pirmām kārtām, tā kā izskatāmajā lietā attiecīgie pieteikuma gadi ir 2009.–2011. gads, jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 86. panta 1. punktu Regula Nr. 796/2004 tika atcelta no 2010. gada 1. janvāra, bet ka tā tomēr joprojām ir piemērojama attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas saistīti ar tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kas sākas 2010. gada 1. janvārī. Saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 87. panta otro daļu pēdējā minētā ir piemērojama atbalsta pieteikumiem, kas iesniegti saistībā ar tirdzniecības gadiem vai piemaksu periodiem, kas sākas 2010. gada 1. janvārī.

27 Kā apgalvo Slovēnijas Republika, Komisija konstatējumi attiecībā uz zemes gabalu *Medja* neesot būtisku un pamatotu šaubu pierādījums, lai saskaņā ar iepriekš 22. punktā minēto judikatūru apliecinātu lauksaimniecības tirgus kopīgās organizācijas noteikumu pārkāpuma esamību.

28 Pirmkārt, protams ir taisnība, ka atbilstoši 2011. gada 21. novembra vēstulei, kurā Komisija Slovēnijas Republikai nosūtīja savas pārbaudes rezultātus, Komisija konstatēja kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktā minētos faktus saistībā ar zemes gabalu *Medja*. Tomēr ar 2012. gada 20. janvāra vēstuli Slovēnijas iestādes šos konstatējumus apstrīdēja. No Komisijas 2013. gada 16. jūlija vēstules 1.2.1. punkta izriet, ka, tā kā Slovēnijas iestādes šo zemes gabalu ir apmeklējušas pēc Komisijas veiktās pārbaudes un ir konstatējušas, ka visa platība tiek izmantota lauksaimniecības ražošanai, Komisija slēdza jautājumu par attiecīgā zemes gabala atbalsttiesīgumu. No tā izriet, ka Komisija nav konstatējusi, ka zemes gabals *Medja* nav atbalsttiesīgs. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija nevarot leģitīmi uzskatīt, ka šī zemes gabala stāvoklis ir pierādījums, ar kuru tiek apliecinātas Slovēnijas lauksaimniecības platību atbalsttiesīguma kontroles sistēmas nepilnības.

29 Otrkārt, runājot it īpaši par Komisijas apsvērumu, kurš iekļauts kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktā, saskaņā ar kuru zemes gabalu *Medja* būtu bijis jānoraida pilnībā arī tādēļ, ka minimālā lauksaimniecības zemes gabala platība, kā to atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 14. panta 4. punktam un Regulas Nr. 1122/2009 13. panta9. punktam ir definējusi Slovēnijas Republika, nebija sasniegta, arī tas nevarot tikt pieņemts. No minētā kopsavilkuma ziņojuma punkta izriet, ka attiecīgā atbalsttiesīgā zemes gabala daļa bija tikai 0,02 hektāri. Tā kā atbilstoši Komisijas konstatējumiem šī zemes gabala deklarētā prasība bija 0,12 hektāri un minimālā lauksaimniecības zemes gabala platība Slovēnijā bija noteikta 0,1 hektārs, pat pieņemot, ka daļa 0,02 hektāru platībā nebūtu atbalsttiesīga, nevarot tikt secināts, ka minimālā platība 0,1 hektārs nebija sasniegta.

30 Treškārt, runājot par Komisijas apvērumiem saistībā ar apgalvoto zemes gabala *Medja* mākslīgo formu, kurā ietverta aptuveni 50 metru gara un mazāk par 1,9 metriem plata zemes josla, ir jākonstatē, ka Komisija nekur nav minējusi, ka lauksaimniecības platībai, lai tā būtu atbalsttiesīga, ir jābūt īpašai formai. Turklāt, kā apgalvo Slovēnijas Republika, vārdu salikumu "lauksaimniecības zeme" un "lauksaimniecības zemes gabals" definīcijā Savienības tiesībās nav prasīta īpaša platības vai zemes gabala forma. Atbilstoši Regulas Nr. 73/2009 2. panta h) punktam "lauksaimniecības zeme" ir aramzemes, pastāvīgo ganību vai ilggadīgo kultūru kopējā platība. Saskaņā ar Regulas Nr. 796/2004, tās redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2007. gada 20. augusta Regulu (EK) Nr. 972/2007 (OV L 216, 3. lpp.), 2. panta 1.a punktu un saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 2. panta 1. punktu "lauksaimniecības zemes gabals" principā nozīmē nepārtrauktu zemes gabalu. Lai gan atbilstoši Regulas Nr. 1122/2009 2. panta 1. punktā norādītajai definīcijai dalībvalstis var noteikt papildu kritērijus, lai vēl vairāk ierobežotu lauksaimniecības zemes gabalu, tomēr tas neļauj secināt, ka Slovēnijā bija paredzēta lauksaimniecības zemes īpaša forma. Turklāt ir jākonstatē, ka, Komisijas ieskatā, garas un taisnas zemes joslas neatstrīdami ir atbalsttiesīgas, ja tās ir zemes gabala, kurš ir lielāks par 0,15 hektāriem,

neatņemama sastāvdaļa. No kopsavilkuma ziņojuma 12.9.3. punkta izriet, ka, Komisijas skatījumā, risku rada vienīgi grafiski lauksaimniecības zemes gabali, kuru platība ir no 0,10 hektāra līdz 0,15 hektāriem (skat. iepriekš 19. punktu).

31 Tā kā Komisija nav iesniegusi citus pierādījumus par būtiskām un pamatotām šaubām, nevar tikt secināts, ka tā ir pierādījusi lauksaimniecības tirgus kopīgās organizācijas noteikumu pārkāpuma esamību tādēļ, ka Slovēnijā pastāv trūkumi mazo zemes gabalu pārbaudē saistībā ar lauksaimniecības zemes gabala Regulas Nr. 796/2004 14. panta 4. punktā un Regulas Nr. 1122/2009 13. panta 9. punktā paredzētās definīcijas ievērošanu. Komisija tātad kļūdaini ir piemērojusi finanšu korekciju, pamatojoties uz šādu Savienības tiesību noteikumu pārkāpumu.

32 Runājot par Komisijas apsvērumu, kas ietverts kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktā, saskaņā ar kuru attiecīgajiem lauksaimniecības fondiem pastāv arī risks, ņemot vērā Regulas Nr. 73/2009 30. panta prasības, ir jānorāda, ka atbilstoši Komisijas norādītajam un no kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punkta izrietošajam piemērotā finanšu korekcija nav tikusi pieņemta, pamatojoties uz šo tiesību normu. No Komisijas 2013. gada 16. jūlija vēstules izriet, ka pēdējā minētā Regulas Nr. 73/2009 30. pantu ir minējusi vienīgi, lai norādītu tā saturu, saskaņā ar kuru mākslīgi radīt apstākļus, kas nepieciešami maksājuma saņemšanai, ir aizliegts.

33 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, turklāt Vispārējai tiesai nav jālemj par iebildumu, kas saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Komisija finanšu korekciju piemēroja, nesniedzot pierādījumu par Savienības tiesību noteikumu pārkāpumu, pirmais pamats ir apmierināms.

Par otro pamatu, kas attiecas uz pamatojuma nepietiekamību un tiesiskuma principa pārkāpumu saistībā ar zemes gabalu paraugu uzmērīšanu un pārbaudēs uz vietas iegūto rezultātu ekstrapolēšanu

34 Slovēnijas Republika norāda, ka Komisija, piemērojot finanšu korekciju, ir pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī tiesiskuma principu, jo tā neesot ekstrapolējusi pārbaudēs uz vietas iegūtos rezultātus, ja konstatētā atšķirība bija mazāka par 3 %. Pārbaudes laikā izvēlētie zemes gabali neesot tikuši izvēlēti nejauši. Grafisko lauksaimniecības zemes gabalu paraugu izvēles laikā ticamības un reprezentativitātes prasības saskaņā ar Regulu Nr. 1122/2009 esot bijušas izpildītas. Slovēnijas Republikas ieskatā, ja tika konstatēti pārkāpumi grafisko lauksaimniecības zemes gabalu paraugos, kas izvēlēti, lai veiktu pārbaudi uz vietas, Slovēnijas iestādes esot paplašinājušas paraugu, ņemot vērā Komisijas kopējā pētniecības centra pamatnostādnes. Tajās esot noteikts 3 % slieksnis anomālijas konstatēšanai un prasīts palielināt paraugu vienīgi plašāk par šo slieksni, balstoties uz Regulas Nr. 1122/2009 33. un 58. pantu. Tomēr, pretēji šīm pamatnostādnēm, konstatētās kļūdas paraugā ekstrapolēšanai uz visām kultūraugu grupām nav juridiska pamata nedz Regulā Nr. 796/2004 attiecībā uz 2009. pieteikuma gadu, nedz Regulā Nr. 1122/2009 attiecībā uz 2010. un 2011. pieteikuma gadu. Turklāt apstrīdētajā lēmumā neesot norādīts pietiekams pamatojums, jo Komisija ekstrapolēšanas pienākuma pārkāpumu attiecībā uz 2009. pieteikuma gadu esot konstatējusi, pamatojoties uz Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvērumu. Turklāt, Slovēnijas Republikas ieskatā, ar jebkādu kļūdas ekstrapolēšanas prasību tiek pārkāpts sacīkstes princips un attiecīgā lauksaimnieka tiesības tikt uzklausītam. Turklāt ekstrapolēšana, ievērojot pamattiesības, nozīmētu obligātu visu platību uzmērīšanu, kas būtu pretrunā Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvērumā paredzētajam vienkāršošanas mērķim, kā arī mērķim samazināt nelietderīgas administratīvās izmaksas un izdevumus. Katrā ziņā, tā kā Slovēnijas iestādes esot rīkojušās atbilstoši kopējā pētniecības centra pamatnostādnēm, Komisijai pilnībā būtu bijis jāatsakās no finanšu korekcijas atbilstoši dokumentam Nr. VI/5330/97.

35 Atbilstoši kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktam pārbaude parāda, ka Slovēnijas iestādes lauksaimniecības zemes gabalus uzmērīšanai izvēlējās nejauši, raugoties, lai tiktu iekļauts vismaz viens grafisks lauksaimniecības zemes gabals no katras kultūraugu grupas. Ja attiecībā uz šiem zemes gabaliem ir tikušas atklātas kļūdas, kuras nepārsniedz 3 % vai divus hektārus, tie ir tikuši apstiprināti kā

tādi, un esot pieņemts, ka lauksaimniecības zemes gabali, kuri nav tikuši iekļauti mērījumā, nebija prettiesiski. Saskaņā ar kopsavilkuma ziņojumu Slovēnijā pārkāpuma slieksnis, kurš prasītu parauga palielināšanu, esot noteikts 3 % apmērā, atsaucoties uz Regulas Nr. 1122/2009 33. un 58. punktu. Kā tas esot noteikts šīs regulas preambulas 44. apsvērumā, tomēr ir būtiski, lai paraugs būtu ticams un reprezentatīvs un anomāliju gadījumā tiktu palielināts. Atbilstoši šim apsvērumam parauga rezultāti jāekstrapolē attiecībā pret pārējo populāciju. Saskaņā ar kopsavilkuma ziņojumu iespēja ierobežot mērījumus ar 50 % zemes gabalu, kuri ir deklarēti atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 29. pantam un Regulas Nr. 1122/2009 33. pantam, nozīmē atkāpi no visu lauksaimniecības zemes gabalu pārbaudes noteikuma. Tādējādi ar pārbaudes rezultātu ekstrapolēšanu esot iespējams nodrošināt ticamu un reprezentatīvu pārbaudes rezultātu, it īpaši, ja paraugs nebūtu palielināts līdz līmenim, kurš nodrošina, ka tiek novērsts deklarēšanas pārsniegums.

36 Pirmām kārtām, runājot par argumentu, saskaņā ar kuru apstrīdētajā lēmumā ir norādīts nepietiekams pamatojums, jo Komisija ekstrapolēšanas pienākuma pārkāpumu attiecībā uz 2009. pieteikuma gadu esot konstatējusi, pamatojoties uz Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvērumu, tātad nenorādot spēkā esošu juridisku pamatu, tas ir noraidāms. Ir taisnība, ka Komisija kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktā citēja šo apsvērumu, norādot, ka saskaņā ar to paraugam ir jābūt ticamam un reprezentatīvam, tas ir jāpalielina anomāliju gadījumā un ka parauga rezultāti jāekstrapolē attiecībā pret pārējo populāciju. Tomēr no šī paša kopsavilkuma ziņojuma punkta juridiski pietiekami izriet, ka, Komisijas ieskatā, ticamas un reprezentatīvas pārbaudes prasība, kura var tikt nodrošināta ar pārbaudes rezultātu ekstrapolēšanu, bija paredzēta Regulas Nr. 796/2004 29. pantā un Regulas Nr. 1122/2009 33. pantā un ka tātad šīs tiesību normas, pēc Komisijas domām, izskatāmajā lietā ir spēkā esošs juridiskais pamats.

37 Otrām kārtām, runājot par argumentu, saskaņā ar kuru Komisija, piemērojot finanšu korekciju tādēļ, ka pārbaužu uz vietas rezultāti nav tikuši ekstrapolēti, ja konstatētā atšķirība bija mazāka par 3 %, ir pārkāpusi tiesiskuma principu, ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 796/2004, tās redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 972/2007, 29. pantam un Regulas Nr. 1122/2009 33. pantam pārbaudēm uz vietas ir jāattiecas uz visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem ir iesniegts pieteikums par atbalsta saņemšanu. Atbilstoši šīm tiesību normām faktiska platību noteikšana pārbaužu uz vietas ietvaros var tikt ierobežota ar paraugu, kurš reprezentē vismaz 50 % lauksaimniecības zemes gabalu, attiecībā uz kuriem ir iesniegts pieteikums, ar nosacījumu, ka ar paraugu tiek nodrošināts ticams un reprezentatīvs pārbaudes līmenis vienlaicīgi attiecībā uz pārbaudīto platību un prasīto atbalstu. Joprojām atbilstoši minētajām tiesību normām, ja šajā parauga pārbaudē ir saskatāmas anomālijas, faktiski aplūkotais lauksaimniecības zemes gabala paraugs ir jāpalielina.

38 Pirmkārt, ir skaidrs, ka Slovēnijas iestādes atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 29. pantam un Regulas Nr. 1122/2009 33. pantam faktisko platību noteikšanu pārbaudes uz vietas ietvaros ir ierobežojušas ar paraugu, kurš reprezentē vismaz 50 % no lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem ir iesniegts pieteikums. Ir jākonstatē, ka Slovēnijas Republika neapstrīd Komisijas konstatējumus, saskaņā ar kuriem Slovēnijas iestādes to pārbaužu uz vietas ietvaros atklāja kļūdas, kas nepārsniedza 3 % vai divus hektārus, saistībā ar zemes gabaliem šīs kļūdas tika aplūkotas kā tādas, bet pārbaudes paraugs visos gadījumos netika palielināts. No kopsavilkuma ziņojuma 12.9.2. punkta izriet, ka, Slovēnijas iestāžu ieskatā, ja kļūdas procentuālā daļa ir mazāka par 3 %, inspektors lemj par to, vai ir vai nav nepieciešams paplašināt visa lauksaimniecības uzņēmuma pārbaudi.

39 Runājot par argumentu, saskaņā ar kuru pārkāpuma slieksnis, kurš prasītu parauga palielināšanu, saskaņā ar Regulas Nr. 1122/2009 33. un 58. pantu varot tikt noteikts 3 % apmērā, ir jākonstatē, pirmkārt, ka minētajā 33. pantā nav ietverts nekāds slieksnis, kuru nepārsniedzot netiek prasīta parauga palielināšana. Otrkārt, runājot par Regulas Nr. 1122/2009 58. pantu, ir taisnība, ka tajā ir paredzēts, ka, ja attiecībā uz kādu kultūraugu grupu platība, kas deklarēta jebkuras platībatkarīgā atbalsta shēmas piemērošanai, pārsniedz saskaņā ar šīs regulas 57. pantu apstiprināto platību, tad atbalstu aprēķina, pamatojoties uz apstiprināto platību, kas samazināta divkāršas konstatētās starpības apmērā, ja minētā

starpība ir lielāka par 3 % vai diviem hektāriem, bet ne lielāka par 20 % no apstiprinātās platības. Tomēr no Regulas Nr. 1122/2009 58. panta, kurš ietverts šīs regulas IV sadaļā "Atbalsta aprēķina bāze, samazinājumi un nepiešķiršana" nekādi neizriet, ka pārbaudes uz vietas ietvaros valsts iestādēm nav pienākuma palielināt paraugu, ja tiek konstatēti mazāk par 3 % pārkāpumu. Turklāt ir jākonstatē, ka Komisija pamatoti apgalvo, ka, kad uzmērīti visi zemes gabali, platības atšķirība var pārsniegt 3 % apmēru, kas atbilstoši Regulas Nr. 1122/2009 58. pantam liek piemērot maksājuma samazinājumu.

40 Ciktāl Slovēnijas Republika apgalvo, ka tā ir balstījusies uz Komisijas kopējā pētniecības centra pamatnostādnēm, kā tās ir interpretētas minētā centra 2001. gada 10. oktobra elektroniskajā vēstulē Slovēnijas iestādēm, kurās, balstoties uz Regulas Nr. 1122/2009 33. un 58. pantu, tiekot ieviests 3 % slieksnis anomālijas konstatēšanai un prasīta parauga palielināšana vienīgi, pārsniedzot šo slieksni, tās argumentiem tomēr nevar piekrist. Pirmkārt, noteikti ir skaidrs, ka atbilstoši šīm pamatnostādnēm, ja parauga pārbaudes laikā konstatētā kļūdas procentuālā daļa ir lielāka par 3 %, paraugā ir jāiekļauj visi kultūraugu grupu zemes gabali. Tomēr no šīm pamatnostādnēm arī izriet, ka pārkāpuma, kas nepārsniedz 3 % slieksni, konstatēšana nozīmē risku lauksaimniecības fondiem un var attaisnot pilnīgu pārbaudi. Otrkārt, ciktāl no kopējā pētniecības centra 2011. gada 10. oktobra elektroniskās vēstules izriet, ka 3 % slieksnis ir ieviests tādēļ, ka anomālija Regulas Nr. 1122/2009 33. panta izpratnē pastāv vienīgi tad, ja tā var izraisīt maksājuma samazināšanu, kas atbilstoši šīs regulas 58. pantam tā ir, ja konstatētā atšķirība pārsniedz 3 %, ir jānorāda, ka šāda Regulas Nr. 1122/2009 33. un 58. pantu interpretācija ir noraidāma iepriekš 39. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ.

41 Otrkārt, runājot par Komisijas apsvērumu, saskaņā ar kuru ticamu un reprezentatīvu pārbaudes rezultātu esot iespējams nodrošināt ar pārbaudes rezultātu ekstrapolēšanu it īpaši tad, ja paraugs netiktu palielināts līdz līmenim, kurš nodrošina, ka tiek novērsts deklarēšanas pārsniegums, ir taisnība, ka šāda ekstrapolēšana nav paredzēta nedz Regulas Nr. 796/2004 29. pantā, nedz Regulas Nr. 1122/2009 33. pantā. Vienīgi Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvērumā ir paredzēts, ka paraugu rezultātus ir jāekstrapolē attiecībā pret pārējo populāciju. Šis apsvērums ir piemērojams vienīgi pārbaudēm uz vietas saistībā ar 2010. un 2011. pieteikuma gadu, nevis 2009. pieteikuma gadu (skat. iepriekš 26. punktu). Ir taisnība arī, ka atbilstoši pastāvīgai judikatūrai, lai gan Savienības tiesību akta preambula var precizēt tā saturu, uz to nevar atsaukties, lai atkāptos no pašiem attiecīgā akta noteikumiem (šajā ziņā pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 10. janvāris, *IATA* un *ELFAA*, C-344/04, Krājums, EU:C:2006:10, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Tomēr no Regulas Nr. 796/2004 23. panta 1. punkta un Regulas Nr. 1122/2009 26. panta 1. punkta izriet, ka pārbaudes uz vietas ir jāveic tādējādi, lai tiktu nodrošināta efektīva atbalsta piešķiršanas nosacījumu, kā arī atbilstības jomā piemērojamo prasību un tiesību normu ievērošanas pārbaude. Turklāt, kā apgalvo Komisija, saskaņā ar Regulas Nr. 796/2004 29. pantu un Regulas Nr. 1122/2009 33. panta iespēja ierobežot reālo zemes gabalu noteikšanu ar paraugu 50 % apmērā no zemes gabaliem ir atkāpe no visa lauksaimniecības zemes gabalu pārbaudes principa. Kā tas izriet no Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvēruma, šīs iespējas mērķis ir vienkāršošana. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija pamatoti ir uzskatījusi, ka pārbaudes uz vietas ticams un reprezentatīvs rezultāts var tikt sasniegts, ekstrapolējot paraugu rezultātus attiecībā pret pārējo populāciju. Veicot šādu ekstrapolēšanu, ir iespējams iegūt ticamu un reprezentatīvu pārbaudes uz vietas rezultātu saistībā ar visiem attiecīgajiem zemes gabaliem, nevis tikai attiecībā uz zemes gabaliem, kuri ir faktiski pārbaudīti. Jānorāda, ka no ekstrapolēšanas izriet iespēja vienkāršot pārbaudes uz vietas, ierobežojot tās ar paraugu 50 % apmērā no lauksaimniecības zemes gabaliem.

43 Šajā ziņā, runājot par Slovēnijas Republikas argumentu, atbilstoši kuram ar konstatētās kļūdas ekstrapolēšanu tiek pārkāpts sacīkstes princips un attiecīgā lauksaimnieka tiesības tikt uzklausītam un ka ekstrapolēšana, ievērojot pamattiesības, izraisa obligātu visu platību uzmērīšanu, kas būtu pretrunā Regulas Nr. 1122/2009 preambulas 44. apsvērumā paredzētajam vienkāršošanas mērķim, kā arī mērķim samazināt nelietderīgas administratīvās izmaksas un izdevumus, jāatgādina, ka grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma galvenais mērķis ir nodrošināt, ka valsts iestāžu veiktie izdevumi ir Savienības tiesību noteikumiem atbilstoši (spriedums, 1999. gada 22. aprīlis, Nīderlande/Komisija, C-28/94,

Krājums, EU:C:1999:191, 49. punkts). Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru galīgais lēmums par grāmatojumu noskaidrošanu ir jāpieņem, pabeidzot konkrētu procedūru, kurā tiek īstenots sacīkstes princips un kuras laikā attiecīgajām dalībvalstīm ir jābūt visām garantijām, kas nepieciešamas, lai paustu to nostāju (skat. spriedumu, 2000. gada 14. decembris, Vācija/Komisija, C-245/97, Krājums, EU:C:2000:687, 47. punkts un tajā minētā judikatūra). Grāmatojumu noskaidrošanas procedūra tātad ir procedūra, kas uzsākta attiecībā pret dalībvalsti, nevis pret attiecīgo lauksaimnieku, kuram šīs procedūras laikā nav tiesību tikt uzklausītam. Turklāt ir jāsecina, ka, ekstrapolējot parauga rezultātus attiecībā pret pārējo populāciju, neviens konkrēts lauksaimniecības zemes gabals netiek identificēts kā tāds, kurš nav atbalsttiesīgs. Turklāt ir jānorāda, ka šāda ekstrapolēšana paredzēta administratīvo izmaksu un izdevumu samazināšanai, jo pārbaužu uz vietas ticams rezultāts var tikt nodrošināts, ņemot vērā šo pārbaužu vienkāršošanas mērķi.

44 Treškārt, runājot par Slovēnijas Republikas argumentu, atbilstoši kuram Komisija kļūdaini ir uzskatījusi, ka pārbaudes laikā izvēlētie zemes gabali ir izvēlēti nejauši, ir jānorāda, ka ir taisnība, ka saskaņā ar kopsavilkuma ziņojuma 12.9.1. punktu Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgie lauksaimniecības zemes gabali ir tikuši izvēlēti nejauši. Tomēr, kā piekrīt Slovēnijas Republika, no šī punkta izriet, ka nepilnības saistībā ar pārbaudēm uz vietas konstatēšana bija balstīta uz apgalvotu lauksaimniecības zemes gabalu izvēles reprezentativitātes neesamību. Tātad šis Slovēnijas Republikas arguments nav atbalstāms.

45 Trešām kārtām Slovēnijas Republika norāda, ka, tā kā Slovēnijas iestādes ir rīkojušās atbilstoši Komisijas kopējā pētniecības centra pamatnostādnēm, pēdējai minētajai būtu bijis pilnībā jāatsakās no finanšu korekcijas atbilstoši dokumentam Nr. VI/5330/97.

46 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka atbilstoši dokumentam Nr. VI/5330/97, ja nepilnības rodas no grūtībām Savienības tekstu interpretācijā, izņemot gadījumus, kad ir pamatoti uzskatīt, ka dalībvalsts šīs grūtības risinās kopā ar Komisiju, un ja valsts iestādes ir veikušas visu nepieciešamo šo nepilnību labošanai, līdzko tās atklātas, šos korekcijas koeficentus var ņemt vērā un piemērot zemāku korekcijas likmi vai korekciju nepiemērot.

47 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka, pat ja atbilstoši attiecīgajām pamatnostādnēm Slovēnijas iestādēm nebija jāpalielina pārbaudes paraugs, jo šo iestāžu konstatētie pārkāpumi nepārsniedza 3 % slieksni, tomēr arī atbilstoši šīm pamatnostādnēm bija jāekstrapolē parauga rezultāti attiecībā pret pārējo populāciju. Tātad no tā neizriet, ka Komisija kļūdaini ir piemērojusi attiecīgo finanšu korekciju.

48 Līdz ar to šis pamats ir jānoraida.

49 Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, prasība ir daļēji apmierināma, ciktāl Komisija finanšu korekciju ir piemērojusi trūkumu dēļ mazo zemes gabalu pārbaudēs saistībā ar lauksaimniecības zemes gabalu definīcijas ievērošanu. Apstrīdētais lēmums tātad ir atceļams, ciktāl no Savienības finansējuma attiecībā uz Slovēnijas Republiku ir izslēgti EUR 85 780,08 par 2010. finanšu gadu, EUR 115 956,46 par 2011. finanšu gadu un EUR 131 269,23 par 2012. finanšu gadu. Pārējā daļā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem nolēmums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.

51 Izskatāmajā lietā ir jānorāda, ka ir jāapmierina Slovēnijas Republikas prasījumi par finanšu korekciju EUR 333 005,77 apmērā. Turpretī prasība ir noraidāma, ciktāl tā attiecas uz pārējo finanšu korekcijas daļu EUR 14 655,33 apmērā. Taisnīgi izvērtējot šīs lietas apstākļus, jānolemj, ka Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina deviņas desmitdaļas Slovēnijas Republikas tiesāšanās izdevumu. Vienu desmitdaļu savu tiesāšanās izdevumu pēdējā minētā sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) Komisijas 2014. gada 9. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/458/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), atcelt, ciktāl ar to no Savienības finansējuma attiecībā uz Slovēnijas Republiku ir izslēgti EUR 85 780,08 par 2010. finanšu gadu, EUR 115 956,46 par 2011. finanšu gadu un EUR 131 269,23 par 2012. finanšu gadu;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina deviņas desmitdaļas Slovēnijas Republikas tiesāšanās izdevumu;

4) Slovēnijas Republika sedz vienu desmitdaļu savu tiesāšanās izdevumu pati.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 28. janvārī.

[Paraksti]